

ת"פ 31868/08/19 - מדינת ישראל נגד אלבלד גרופ בע"מ, אסימה מרקט בע"מ, זייד אבו מדיעם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 31868-08-19 מדינת ישראל נ' אלבלד גרופ
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אלבלד גרופ בע"מ
2. אסימה מרקט בע"מ
3. זייד אבו מדיעם

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל גבאי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד יהודה שוקרון

גזר דין

1. נאשמת 1 הורשעה, על פי הודאתה בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו- 1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976 (להלן - תקנות המע"מ).

נאשמת 2 הורשעה, על פי הודאתה בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

נאשם 3, מנהלן של נאשמות 1 ו- 2 הורשע, על פי הודאתו בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

2. על פי עובדות כתב האישום נאשמת 2, על אף היותה עוסק מורשה לא הגישה במועד 4 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 2/19-5/19.

הדוחות הוגשו באיחור וסכומי המס בגין הדוחות לא שולמו כלל או שולמו באופן חלקי, כך שבמועד הגשת כתב האישום חוב המס שנבע מהדוחות עמד על סך 389,317 ₪.

נאשמת 3, שאף היא עוסק מורשה לא הגישה במועד 2 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 5/19-6/19 ובמועד הגשת כתב האישום חוב המס שנבע מהדוחות עמד על 389,666 ₪.

לנאשם, כמנהלן של 2 הנאשמות מיוחסות כל 6 העבירות שלעיל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערך המוגן שנפגע, למידת הפגיעה בערך המוגן לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל העבירות שבכתב האישום נע בין 4-9 חודשי מאסר בפועל, 2-8 חודשי מאסר מותנה, וקנס קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד, ציינה כי מאז תחילת ההליך המשפטי הנאשם פעל לצמצום החוב, אשר בתחילה עמד על סכום כולל של 778,983 וכיום עומד על סך של 395,961 ₪. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמים נעדרי הרשעות קודמות בעבירות מס וכי תיקי הנאשמות 1 ו-2 במע"מ נסגר. לאור מכלול הנתונים ובשים לב שנאשמות 1 ו-2 אינן פעילות עתרה להטיל עליהם קנס סמלי ועל נאשם 3 מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים וכן 7 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 40,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה.

4. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשמות הפעילו סופרמרקט ונקלעו לקשיים כלכליים, וכיום אינן פעילות. נאשם 3 הוא אדם נורמטיבי, אשר תמיד דיווח לרשויות המס במועד, והאיחור נשוא כתב האישום נבע מקשיים כלכליים שכתוצאה מכך נסגרו הנאשמות. לנאשם 3 חמישה ילדים קטינים, כשהגדול ביניהם בן 12, הנאשם ניסה למצוא פתרונות להסרת המחדל, אך לצערו לא מצא פתרונות. ב"כ הנאשמים עתר להימנע מהשתת מאסר בפועל ומאסר מותנה, וביקש להסתפק בקנס מידתי.

5. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי הוא התחיל בעסקיו משנת 2000, תמיד שילם מיסים ללא עיכובים, עד בשנת 2019 המצב התדרדר והעסקים קרסו. הנאשם ציין כי אין לו עבר פלילי, כי הוא אדם נורמטיבי, מקווה לשקם את תדמיתו ולחזור "לעמוד על הרגליים". הנאשם ציין כי אשתו לא עובדת, הוא מפרנס יחיד למשפחתו, המונה 5 קטינים, וכי יש לו הרבה חובות אינו מצליח להסדיר את חובותיו.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשם נותן את הדין בגין 6 עבירות.

בית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. [ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08); רע"פ 1130/20 דוד דהן נ' מדינת ישראל (13.4.20)].

עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות כמו גם משך התקופה שבוצעו העבירות וסכום החוב המצטבר לרשויות המס, נלקחים בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

ראו למשל רע"פ 4173/15 אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל (29.6.15); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 253/19 ערן ריכטר נ' מדינת ישראל (20.1.2019).

המאשימה עצמה בטיעוניה עתרה למתחם עונש הולם אחד ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, כולן על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם במסגרת ניהול עסקו, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיף על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס..."

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14); רע"פ 3385/13 דימיטשטין נ' מדינת ישראל (29.5.13); רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.13); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל (20.11.13); רע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014) רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.07.12); רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית בשים לב לריבוי העבירות, ולהיקף הפגיעה בקופה הציבורית.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 6 דוחות, (איחור הנע בין יומיים לחודש וחצי), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית בעת הגשת כתב האישום עמד על 778,983 ₪. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו באמצעות 2 חברות שונות. נתתי דעתי לכך שהעבירות נמשכו על פני תקופה של 4 חודשים.

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים.

ראו למשל ברע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001); רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12).

10. עיון בפסיקה הנוגעת במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריאח וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. במקרים בהם סכומי המס אינם מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד, לעומת זאת, כאשר עסקינן בריבוי עבירות ובהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריאח ובמקרים הקלים יותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות. ראו למשל:

· רע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.7.2019). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ. סכום המחדל 303,688 ש"ח. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-12 חודשי מאסר, קנס בסך 7,000-30,000 ₪ וענישה נלווית, וגזר על המבקש מאסר בן 100 ימים, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1579/18 **עיד אבו אלקום נ' מדינת ישראל** (20.3.18). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 47 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ. סכום המחדל עמד על 462,815 ₪. עד למועד גזר הדין המס לא שולם. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר לתקופה של 6-12 חודשים, קנס בסך 30,000-50,000 ₪ וענישה נלווית וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, קנס ע"ס 40,000 ש"ח וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 4173/15 **אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל** (29.6.15). המבקשים הורשעו בביצוע 26 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ, סכום המחדל עמד על 400,000 ₪. המס לא שולם עד למועד גזר הדין. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהמבקשים 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורם של המבקשים נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 5389/15 **אבנר יצחק נ' מדינת ישראל** (10.8.15). המבקש הורשע בביצוע 20 עבירות של אי דיווח לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ, סכום המחדל עמד על 247,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית משפט קמא קבע כי הרף התחתון של המתחם מתחיל מ-4 חודשי מאסר וגזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל, קנס ע"ס 25,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 3757/04 **עומר זידאן נ' מדינת ישראל** (31.5.04). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 10

עבירות של אי דיווח במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ, סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 360,000 ₪. המבקש לא הסיר את המחדל. בית משפט קמא גזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 25,000 ₪ וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי הקל על המבקש נוכח מצבו הרפואי והעמיד את המאסר על 5 חודשים, יתר רכיבי העונש נותרו ללא שינוי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (מרכז) 39735-08-21 **שי אדלר נ' מדינת ישראל** (28.11.21). המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד. סכום המחדל 335,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר, קנס בין 1000-7000 ₪ וענישה נלווית וגזר על המערער שני חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 4000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המערער נדחה בהסכמתו.

· עפ"ג (באר שבע) 23647-05-19 **שקאר גאבר נ' מדינת ישראל** (25.9.19). המערער הורשע בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 458,861 ₪. המערער לא הסיר את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4-9 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 35,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.

· עפ"ג (מרכז) 62686-11-15 **קליר תעשיות זכוכית בע"מ נ' מע"מ רמלה** (17.5.16). המערער הורשע בביצוע 34 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 404,106 ₪. המערער הסיר את המחדל. בית משפט קמא קבע כי הרף התחתון של המתחם מתחיל מ-4 חודשי מאסר וגזר על המערער 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 17,000 ₪ וענישה נלווית. בהסכמת המערער - הערעור נדחה.

· ת"פ (רמלה) 14520-06-18 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (2.7.20). 5 דוחות שלא הוגשו במועד, ו-9 עבירות של אי תשלום המס. סכום המחדל הכולל כ- 392,000 ₪. מתוכו הוסר מחדל בסך של 115,000 ₪. נקבע מתחם ממאסר מותנה ושל"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל ומקנס של אלפי שקלים ועד 30,000 ₪. הנאשמים נדונו למאסר מותנה, 400 שעות של"צ קנס בסך 10,000 ₪.

· ת"פ (רחובות) 23600-08-13 **מדינת ישראל נגד אליהו מאור ואח'** (25.3.18). 37 דוחות שלא הוגשו במועד ו-10 עבירות של אי תשלום המס הנובע מהדוחות. סכום המחדל כ- 400,000 ₪. המחדל לא הוסר אלא באופן חלקי. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 8 ח' מאסר וקנס שנע בין 4,000-20,000 ₪. נדונו למאסר מותנה, של"צ בהיקף של 350 שעות וקנס בסך 8000 ₪.

11. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

12. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר, קנס הנע בין 20,000-70,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

13. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- זקפתי לזכותו את העובדה שפעל ככל יכולתו לצמצום המחדל, והביא לצמצומו של החוב כמעט במחצית, קרי החזיר חוב בסך העולה על 380,000 ₪.

ראו רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.15):

"כידוע, בית המשפט נוהג לשקול הפחתה בעונשו של נאשם שהחליט לתקן את העיוות שנגרם מעבירותיו (ראו: ע"פ 395/75 צור נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 589 (1976)). בהקשר לכך צוין כי "... אינטרס ציבורי הוא לעודד החזרת הגזילה על-ידי הקלה מסויימת בענישה שמידתה תלויה בהיקף ההשבה" (ראו: ע"פ 1341/02 מזרחי נ' מדינת ישראל (21.10.2002)). התחשבות בהסרת המחדל על ידי הנאשם בעת גזירת הדין נועדה לקדם שתי תכליות עיקריות: האחת, סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. השנייה, עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם. עם זאת כאמור, הנאשם לא הסיר את מלוא המחדל, זאת לדבריו, בשל חוסר יכולת כלכלית. בית המשפט העליון התייחס לעניין זה בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל: רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013):

"... לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהעברין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלה בעונשו (רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)). קבלת עמדתו של בא כוח המבקש, לפיה יש לראות בנסיבות האמורות כשיקול לקולא, עשויה לעודד נישומים אחרים לבצע עבירות מס, ולשמוט את הקרקע מתחת לעקרון ההרתעה, העומד בבסיס הגדרתן כעבירות פליליות. אף טענתו של המבקש, כי בסופו של יום, יזכו רשויות המס לקבל את כספי החוב בחזרה, אינה מובילה למסקנה, כי יש להקל בעונשו. המבקש מנע העברתם של כספים, אשר נועדו לקופת הציבורית, ובכך גיבש את חובו למשיבה. כעת מבקש הוא מבעלת חובו להמתין תקופה בלתי ידועה מראש, עד לפרעון החוב, ועוד לראות בכך טעם להקל בעונשו. איני סבור כי הדבר ראוי מבחינה מוסרית, וודאי שאין לעמדה זו כל עוגן משפטי... במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות

בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם."

ראו גם רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14).

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו. את מצבו המשפחתי, את מצבו הכלכלי, את היותו מפרנס יחיד למשפחתו המונה 5 קטינים, את ניסיונותיו לשקם עצמו ו"לעמוד על הרגליים", כלשונו.

15. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ובדגש על המאמצים שערך להסרת חלק משמעותי מהמחדל, לא מצאתי הצדקה לגזור עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם. בשל סכום החוב שנותר, לא מצאתי הצדקה לגזור עונשו ברף התחתון. עונשו של הנאשם ימוקם ברף הבינוני-גבוה של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר וברף התחתון בכל הנוגע לרכיב הקנס.

עונשם של הנאשמים

16. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים.

נאשמת 1

קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 90 יום.

נאשמת 2

קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 90 יום.

נאשם 3

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, ב דואר באופקים, ברחוב גולומב 1 אופקים. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, עד 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 28.2.22 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה עמוד 8

לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ג. קנס בסך של 20,000 שח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.9.22 .

ד. הנאשם יתחייב בפני על סך של 20,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, א' שבט תשפ"ב, 03 ינואר 2022, במעמד הצדדים.